

Rigsdagstidende.

1850. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 123.

Anden Session.

38te Møde.

Torsdagen den 28de November.

(Fortf.)

Blact (fortsat): Han har endvidere yttret, at han stod her paa Fæsternes Vegne alene. Jeg repræsenterer lige saa godt disse som han, men jeg vil sige, vi staae her ikke alene paa Fæsternes Fordeel ligeoverfor Godseierne, men vi staae ogsaa her paa Godseiernes Ret ligeoverfor Fæsterne, og i det Forslag, som Udvalgets Fleertal her har stillet, ligge vistnok baade den Enes og den Andens Ret. Han har ligeledes sagt, at der var en moralisk Ret for Fæsterne og deres Familie til at faae deres Gaarde i Fæste; ja, deri samstemmer jeg med ham; jeg vil endog gaae videre, jeg vil paastaae, at de have en moralisk Ret til fortrinnsviis at faae deres Gaarde i Kjob. Vi vide meget godt, at de ikke have nogen juridisk Ret dertil; ogsaa issor havde vi her netop et Tilfaelde, under Sagen om Erstatning for det frie Hartorn, hvor der heller ikke, efter min Mening, var nogen juridisk Ret, som kunde komme i Betragtning; men der var en moralisk Ret tilstede, og derfor gav man Erstatning. Det forekommer mig nu, at disse Forhold ere saa nær beslægtede med hinanden, som de kunne være. Den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 4de District (Monrad) meente, at man ikke fortrinnsviis skulde lade Pengene blive i Bøndernes Lomme; jo, det troer jeg rigtigt nok man burde, thi der er vistnok intet Sted, hvor Pengene formere sig mere end hos den agerbrugende Klasse; det er efter min Overbeviisning Noget, som man naastadelig maa have for Die.

Alberti: Jeg var ikke saa heldig at erholde de Oplysninger af den ærede Ordfører, som jeg havde begjert; han henvisste mig til

Departementsstidenden; deri veed jeg meget vel, at der staaer aftrykt adskillige Bevillinger, men jeg fik ikke oplyst, hvormange saadanne Bevillinger der allerede ere udstedte, og ikke heller fik jeg noget Svar paa, med hvilken Virkning disse Bevillinger ere blevne benyttede (Hør!). Det var ingenlunde en personlig Oplysning, jeg ønskede, men jeg havde troet, at den ærede Ordfører vilde have havt disse Oplysninger tilstede og meddeelt dem her under Behandlingen, da det efter den Rolle, som Bevillingerne spille i Udvalgets Majoritets Betragtninger, staaer klart for mig, at disse Oplysninger maatte være af stor Betydning for Afstemningen (Ja!). Den ærede Ordfører nøiedes med at henvise til § 32 i Grundloven, med den Bemærkning, at de hidtil udstedte Bevillinger vare udsærdigede i Genhold hertil; jeg hørte nu vistnok forleden eugang reise Tvivl her i Salen om, hvorvidt den ærede Justitsminister stricte holdt sig til denne Paragraph ved Udstedelsen af Bevillinger af den omhandlede Art. Jeg skal ingenlunde inhærere den i saa Henseende reiste Tvivl, jeg vil meget gjerne troe, at de Bevillinger, der ere udstedte senere end Grundloven, slutte sig i Alt til den Bemyndigelse, der var givet det forrige Cancellie, og at Afviselserne, forsaavidt der er afveget derfra, meget vel ville kunne forsvares; men, hvad der for mig er det Vigtigste at vide her, det er, om der i disse saa Bevillinger med Rette kan og bør søges de Forkrifter, der skulle ophøies til en Lov for Fideicommissbesiddere, om det, hvis der for Exempel var udstedt Bevillinger for 4, 6 eller maaskee 8 Fideicommisser, da vilde være rigtigt at anvende disse Bevillingers almindelige Bestemmelser paa alle Fideicommisser, endog paa dem, om hvilke det udtrykkeligt er givet, at Justitsministeren paa Grund af Creationsbrevens Ind-